

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การสังเคราะห์ การหาลักษณะเฉพาะและผลิตภัณฑ์
กรรมของพอลิเอสเทอร์ทางชีวการแพทย์เพื่อใช้
เป็นท่อนำเส้นประสาทที่สลายตัวได้ทางชีวภาพ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวพจมาน สมสมัค

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(เคมี)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.จินตนา สิริพิทยานานนท์

บทคัดย่อ

โกลและเทอร์พอลิเมอร์ของแอล-แลคไทด์ (LL) เอบีไซลอน-แคปโชนแลคโตน (CL) และ ไกลโคลไลด์ (G) อัตราส่วนโมลต่างๆ สังเคราะห์โดยผ่านกระบวนการบัลค์พอลิเมอไรเซชันแบบเปิดวง ที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง โดยการสังเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ใช้มอนอเมอร์เอบีไซลอน-แคปโชนแลคโตน เป็นสารตั้งต้น โดยมีสแตนนัสออกโทเอท 0.1 โมลเปอร์เซ็นต์ และไดเอธิลีนไกลคอล 0.05 โมลเปอร์เซ็นต์เป็นตัวริเริ่มปฏิกิริยา ได้พอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนโมลเปอร์เซ็นต์ของมอนอเมอร์ LL:CL:G เท่ากับ 50:50 59:41 และ 59:37:4 อีกกลุ่มหนึ่งใช้พอลิแคปโพรแลคโตน ไดออล น้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ยโดยน้ำหนัก ($\bar{M}_w$) เท่ากับ 2000 เป็นสารตั้งต้นแทน CL มีสแตนนัสออกโทเอท 0.1 โมลเปอร์เซ็นต์ เป็นตัวริเริ่มปฏิกิริยาเท่านั้น ได้พอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนโมลเปอร์เซ็นต์ของมอนอเมอร์ LL:CL:G เท่ากับ 49:51 59:41 49:46:5 และ 62:35:3 ผลการวิเคราะห์ด้วย $^{13}\text{C-NMR}$ GPC viscosity DSC และ TG พบว่าพอลิเมอร์ในกลุ่มที่ 2 นี้มีโครงสร้างย่อยไม่เป็นแบบสุ่ม มีน้ำหนักโมเลกุลและความหนืดต่ำ ($\bar{M}_w < 10^4$ และ $[\eta] < 0.1\text{dl/g}$) จึงไม่สามารถขึ้นรูปเป็นท่อได้

จากการสังเคราะห์ด้วยเทคนิคเดียวกัน พอลิเมอร์ในกลุ่มแรกพบว่ามีโครงสร้างย่อยเป็นแบบสุ่มมากเพียงพอจนไม่สามารถเกิดผลึกได้ แต่ได้ค่าน้ำหนักโมเลกุลและความหนืดอินทรินสิกสูง ($\bar{M}_w \sim 10^4$ และ $[\eta] > 0.4$ dl/g) ซึ่งน้ำหนักโมเลกุลสูงเพียงพอในการขึ้นรูปเป็นท่อได้ทั้งสองวิธีคือ dip-coating และ melt-extrusion ผลการทดสอบแผ่นฟิล์มที่เตรียมได้จากวิธี film casting ได้แผ่นฟิล์มที่มีความยืดหยุ่น แต่ไม่แข็งแรง เพราะไม่มีผลึก (stress at break = 14-17 MPa และ Strain at break = 420-540 %) การผลิตท่อโดยวิธี melt-extrusion ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส ได้ท่อผิวไม่เรียบ มีฟองอากาศจำนวนมาก ขณะที่วิธี dip-coating ผลิตได้เป็นท่อที่มีผิวเรียบ ขนาดสม่ำเสมอ (หนา 0.3-0.4 มม. เส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 1.2 มม.) และมีความคงรูปดี สามารถกดแล้วสปริงตัวกลับได้ทันที เมื่อทดสอบการสลายตัวทางชีวภาพภายนอกร่างกายที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส พีเอช 7.4 พบว่า พอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนโมลของ LL:CL เท่ากับ 59:41 มีความสามารถในการสลายตัวช้าที่สุด โดยเริ่มมีการสูญเสียรูปร่างภายในสัปดาห์ที่ 8 และแตกเป็นชิ้นในสัปดาห์ที่ 10

Thesis Title Synthesis, Characterization and Fabrication of a Biomedical Polymer for Use as a Biodegradable Nerve Guide

Author Miss Podjaman Somsamak

M.S. Chemistry

Examining Committee

Dr.Robert Molloy	Chairman
Assoc. Prof. Dr. Jintana Siripitayananon	Member
Ass. Prof. Dr.Winita Bunyodom	Member
Dr.Anodar Jarujinda	Member

ABSTRACT

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved